

พระคาถารัตนมาลาห้องพระพุทธคุณ

อิ อัญญาสิัพพัญญุตะญาณัง อัจฉัน โตะอาสะวักะยัง
อัญญาสิัพพัญญุตะญาณัง อิทิมันตังนะมามิหัง

จงหมั่นภาวนา ป้องกันศาสตรา ห่อนต้องอินทรีย์
ทั้งให้แคล้วคลาด นิราศไฟรี ศิริย์อมมี แก่ผู้ภาวนา

ติ ดิน โฉ โยวัฏฏะทุกขัมมา ดินฉังโลกานะมุตตะโม
ติสโสภุมมิมะตักกันโต ดินฉังโอฆังนะมามิหัง

ถึงบทนี้ไชรั หมั่นภาวนาไว้ กัณภัยนานา
ภูตผีปีศาจ มีอาจเข้ามา ทั้งปอบทั้งห้า ไม่มาหลอกหลอน

ปิ ปิโยเทวะ มะนุสสานัง ปิโยพรหมานะมุตตะโม
ปิโยนาคะสุภณานัง ปิยอินทรีย์ยังนะมามิหัง

ภวานานึก สติตรงตริก อย่าทำร้อนใจ
สารพัดเมตตา อย่าได้อาวรณ์ ครูแต่เก่าก่อน เคยได้ใช้มา
เสกหมากรับประทาน เป็นที่เสนาหา แก่ชนทั้งหลาย

โส โสกาวิระตะจิตโตโย โสกะมาโนสะเทวะเก
โสกะปิตเตปะโมเทนโต โสกะวันฉังนะมามิหัง

ภวานาทุกวัน ตามกำลังวัน ป้องกันอันตราย
ทุกข์ภัยพิบัติ สารพัดเหล่าภัย ศัตรูทั้งหลาย แคล้วคลาดห่างไกล

กะ ภัชชิตาเยนะสัทธัมมา กักกะปาเปนะดาทีนา
กะเยสัสเตปะหาเสนโต กะยะสันตังนะมามิหัง

จงภาวนา กันโรคโรคา ไข้เจ็บทั้งหลาย
ศัตรูมุ่งมาต มีอาจทำได้ พินาศยับไป ด้วยพระคาถา

คะ คะมิโตเยนะสัทธัมโม คะมาปีโตสะเทวะกัง
คัจจะมาโนสิวัจรัมมัง คัมพะรัมมังนะมามิหัง

ถ้าหมั่นภาวนา โรคภัยโรคา ไม่มายยี่
จะค่อยบรรเทา หากโรคเก่ามี มีข้ากายี ลีนทุกข์สุขา

วา วานานิกขะมิโยคัฒหา
วานะนิพพาปะนัตถายะ

วาจิงภาสะติอุตตะมัง
วายะมันตังนะ मामิหัง

บทนี้ดีล้ำ ภาวนาซ้ำซ้ำ ป้องกันศัตรู
เหล่าโจรอาชรรพ์ พากันหนีผู้ไม่คิดต่อสู้ออกได้หายไป

อะ อะนัสสาสะกะสัตตานัง
อะนันตะคุณะสัมปัน โน

อัสสาสังเทติโยชิโน
อันตะคามิงนะ मामิหัง

ให้ภาวนา กันเลื้อยข้างม้า ทำร้ายรบกวณ
เป็นมหัจจังง ลิ่นทั้งขบวน จระเข้ประมวญ สัตว์ร้ายนานา

ระ ระโตนิพพานะสัมปัตเต
รัมมาเปติระสัตเตโย

ระโตโสสัตตะโมจะเน
ระนะจาคังนะ मामิหัง

ภาวนาไว้ คุณคนคุณไสย สารพัดพาลา
ใช้ป้องกันได้ มิให้เข้ามา ถูกต้องกายา พินาศสูญไป

หัง หัญญะเตปาปะเกชัมเม
หังสะมานังมะหาวิริง

หังสาเปติประังชะนัง
หันตะปาปิงนะ मामิหัง

ให้ภาวนา เมื่อเวลา เข้าสู่สงคราม
ข้าศึกศัตรู ใจหุ่ครันคร้าม ไม่คิดพยายาบท ทำร้ายเราแล

สัม สังฆะตาสังฆะเตชัมเม
สังสารังสังวิมาภูติ

สัมมาเทเสตีปาณินัง
สะสัมพุทังนะ मामิหัง

ภาวนาตริก ช่างตีพิลึก ท่านในรำพรรณ
เมื่อจะเข้าสู่ เหล่าศัตรูสรรพ หมดลื่นด้วยกัน พ่ายแพ้ฤทธิ์

มา มาตาวะปาติโตสัตเต
มานิโตทะวะสังเมหิ

มานะถัทเพมะมัททิโน
มานะฆาฎังนะ मामิหัง

ภาวนาไว้ ถ้าหมั่นเสกใช้ ทุกวันยิ่งดี
แก้คนใจแข็ง มานะแรง มีใจอ่อนทันที ไม่มีเยอหยิ่ง

สัม สัตถุจะยังปาระมิงสัมมา
สังขารานังชะยังกัควา

สัจจิต์วาสุชะมัตตะโน
สันตะคามิงนะ मामิหัง

สำหรับบทนี้ ตำรับกล่าวชี้ ว่าดีจริง
สำหรับเสกยา ปัญญาดียิ่ง สูดจะหาสิ่ง ไดมมาเปรียบปาน

พุท พุชฌิต์วาจะตุสัจจานิ
พุชฌาเปตังสิวังมัคคัง

พุชฌาเปติมะหาชะนัง
พุทชะเสฎฐังนะ मामิหัง

ภาวนาไป เสนียดจัญไร มิได้พ้องพาน
อุปสรรคใดๆ ก็ไม่พะพาน แสนจะสำราญ ให้หมั่นภาวนา

โธ โธติราเคจะโทเสจะ
โธตาสะวังมะหาวิริง

โธติโมหะจะปาณินัง
โธตะเกิ้ลสังนะมามิหัง

ภาวนาไว้ กันเสียดจัญไร ทั้งสุขหนา
ใช้ป้องกันบ้าง สัตว์ร้ายนานา ไม่อาจเข้ามา ยายีปีทา

วิช วิวิจจะอะสัมธัมมา
วิเวเกฐิตะจิต โธโย

วิจิตวาธัมมะเทศะนัง
วิทิตันตังนะมามิหัง

สำหรับบทนี้ คุณาย่อมมี อติเรกนา
กันพวกศัตรู เหล่าหมู่พาลา ไม่อาจเข้ามา หลบหน้าหนีไป

ชา ชาติธัมโมชะระธัมโม
ชาติเสฏฐะณะพุทเธนะ

ชาติอัน โดปะกาสิโต
ชาติโมกขังนะมามิหัง

ภาวนาไว้ คุณไสยอนันต์ ทำมามิได้
จงหมั่นภาวนา อย่าได้สงสัย อาจารย์กล่าวไว้ ดังได้อ่างมา

จะ จะยะเตปุญญะสัมภาเร
จะขันตังปาปะกัมมานิ

จะยะติสุจะสัมปะทัง
จะชาเปนตังนะมามิหัง

บทนี้ดีล้น เสกทำน้ามนต์ รดเกล้ากายา
เสกมะกรูดสัมป่อย ถ้อยความมีมา ใช้สระเกษา ถ้อยความสูญไป

ระ ระมิตังเยนะนิพพานัง
ระชะ โทสา ทิเกิ้ลเสหิ

รักจิตัง โดกะสัมปะทัง
ระหิตังตังนะมามิหัง

ภาวนา ศัตรูอาชรรพ์ สรรพโรคภัย
กันได้หลายอย่าง ทั้งเสียดจัญไร ภาวนาไว้ อย่าได้กังขา

ณะ นะมิโตเยวะพรหมเมหิ
นะทัน โดสิหะนาทังโย

นะระเทเวหิสิัพพะทา
นะทันตังตังนะมามิหัง

บทนี้เป็นเอก มีคุณเอนก สุดจะพรรณนา
ระบับดับโรค กันโรคผีทำ อันจะมากรา ชนมาอย่ารู้

สัม สังฆาเรติวิเชโลก
สัมมานิพพานะสัมปัตโต

สังฆานาติอะนิจจะโต
สัมปัตสันตังนะมามิหัง

สำหรับบทนี้ ท่านอาจารย์ แนะนำกล่าวไว้
ใช้เป็นเสน่ห์ สมคะเนตั้งใจ อย่าได้สงสัย ดียิ่งนักหนา

ป็น ปีกกะเตโพธิสัมภาร
ปัญญาอะอะสะ โมโหติ

ปะสัฏฐโฐโสสะเทวะเก
ปะสันนังตังนะมามิหัง

บทนี้สามารถ กันภูตปีศาจ ไม่อาจเข้ามา
หลอกหลอนเราได้ ท่านให้ภาวนา จึงได้อุตสาห์ ท่องให้ชื่นใจ

โน โนเทตินิระยังคันตุง
โนสะโมอัคติปัญญาอะ

โนจะปาปังอะการะยิ
โนนะชัมมังนะมามิหัง

บทนี้ภาวนา ป้องกันฟ้าผ่า และช้างม้าภัย
มีจิตจำนง ประสงค์สิ่งใด ลงของก็ได้ ใช้ตามปรารถนา

สุ สุนทะโรวะระรุเปนะ
สุสุททะสังทิสาเปติ

สุสสะโรชัมมะภาสะเน
สุคะตันตังนะมามิหัง

ภาวนากันคุณว่านยา อันเขากระทำมา
ทั้งอาวุธ และเครื่องศาสตรา แม้อุกกายา ก็มีเป็นไร

กะ กัจฉันโตโลกิยังชัมมัง
กะโตโสสัตตะโมเจตุง

กัจฉันโตอะมะตังปะทัง
กะตัญญาณังนะมามิหัง

ทำน้ามนต์ บริกรรมพร้าป่น อย่าได้เมาแมว
ประพรมลินค้ำ จงอย่ายืมหัว กำไรเกินตัว อย่างลัวขาดทุน

โต โตเสนโตวะระชัมเมนะ
โตสังอะกาสิชันตุนัง

โตสัฏฐาเนสิวะเวเร
โตละจิตตังนะมามิหัง

ภาวนาเสก มีคุณอย่างเอก เข้าหาเจ้าขุน
มูลนายเจ้าพระยา เมตตาดูดหนุน โปรดปรานการุณ เพราะคุณคาถา

โล โลกะหะหะติสัมพุทโธ
โลเกสัตตะชะหาเปติ

โลกะเสฏฐโฐคุณากะโร
โลกะสันตังนะมามิหัง

ภาวนาเป่า ศัตรูทุกเหล่า แมกริ้วโกรธา
แต่พอได้เห็น เอ็นดูเมตตา ปรานีนักหนา ดุจญาติของตน

กะ กันโตโยสัพพะสัตตาทัง
กะเถนโตมะฐุรังชัมมัง

กัตฺวาทุกขักกะยังชิโน
กะถาสันตังนะมามิหัง

เอาข้าวสารมา แล้วภาวนา เสกให้หลายหน
เสร็จแล้วซัดไป ไล่ผี बदดล หนีไปไกลพัน ไม่มาราวี

วิ วินะยังโยปะกาเสติ
วิเสตัญญาณะสัมปันโน

วิทังเสตฺวาตะโยกะเว
วิปะสันนังนะมามิหัง

เสกขมื่นและว่าน เสกข้าวรับประทาน อยู่คงอย่างดี

อีกอย่างหนึ่งไซ้ไร ไล่ขับผี ภูติพรายไม่มี สิ่งสู่กายา

ทู ทุเสถิตเตปะหาเสนโต
ทูรงนิพพานะมาคัมมะ

ทูร์ฐานังปะกาเสติ
ทูสะหานังนะมามีหัง

ภาวนาบถนี้ เมตตาปราณี ไม่มีโทษา
หญิงชายทั้งหลาย รักใคร่หนักหนา ห่างไกลภัยยา ลิ่นทุกข์สลดไส

อะ อันตังชาติชาราทีนัง
อะเนกุสสาหะจิตเตนะ

อะกาสิทีปะทุตะโม
อัสสาเสนตังนะมามีหัง

จงได้ตรงตริก หมั่นพินิจนึก ภาวนาไป
เห็นหน้า เมตตารักใคร่ ภาวนาไว้ เป็นศุภมงคล

นุด นุเทติราคะจิตตานี
นุนะอัทถังมะนุสสานัง

นุทาเปติปะรังชะนัง
นุสาสันตังนะมามีหัง

บถนี้ดีเหลือ ให้ใช้ในเมื่อ ถึงคราวอับจน
ป้องกันผู้ร้าย โรคภัยเบียดตน พินาศปีป็น ไม่ทันรบกวณ

ตะ โนติกุสะลังธัมมัง
คัณหายะวิจะรันตานัง

ตะ โนติธัมมะเทศะนัง
คัณหามาภู้งนะมามีหัง

ภาวนาเสก ปลุกตัวและเลข ว่านยาทั้งมวล
อนึ่งใช้เสก เครื่องคลาดก็ควร เมื่อรณศึกสู้วัน เป็นศิริมงคล

โร โรเสนเตเนวะโกเปติ
โรคานังราคะอาทีนัง

โรเสทะนะภุชณะติ
โรคะสันตังนะมามีหัง

ภาวนาใช้เป็นไร จากตัวลั่นตน
ทั้งใช้ปลุกเสก ซึ่งเครื่องคงทน อย่าได้ลงน แก้กัณสรรพภัย

ปู ปุณันตังอัทตะโนปาปัง
ปุญญะวันตัสสะราชัสสะ

ปูเรตังทะสะปะระมิง
ปุตตะภูตังนะมามีหัง

บถนี้ศักดิ์สิทธิ์ ภาวนาดับพิษ สัตว์ร้ายทั้งหลาย
ตะขาบแมลงป่อง หากต้องเหล็กใน จงภาวนาไว้ พิษห่างบางเบา

ริ ริปุราคาทิภูตังวะ
ริตตังกัมมังนะการตา

ริทธิยาปะภูหิญญะติ
ริยะวังสังนะมามีหัง

บถนี้ภาวนา รุ่งเรืองเดชา อำนาจแก่เรา
ทั้งหญิงและชาย พอได้เห็นเรา ครั้นคร่ำไม่เบา เมื่อเข้าสมาคม

สะ สัมปันโนวะระสีเลนะ

สมาธิปะวะ โรชิโน

	สะขัมภูญณะสัมปันโน	สัณหะวาจันนะมามีหัง
	<p>ภาวนาทุกวัน หมู่เทพเทวัญ ขวนกันระดม พิทักษ์รักษา เจตนารมณฺ์ มิให้ระทม เดือดเนื้อร้อนใจ</p>	
ทัน	<p>ทันโตโยสะกะจิตตานี ทะทันโตอะมะตังเขมมัง</p>	<p>ทะมิตฺวาปีสะทะะกััง ทันดินทริยัังนะมามีหัง</p>
	<p>บทนี้ภาวนา สำหรับเสกผ้า โปกเสียรครรรไร เจริญราศี สวัสดิ์มีชัย เสก ณ ที่ไชรี แผลงรูปบัคคล</p>	
มะ	<p>มะหุสสาเหณะสัมพุทโท มะหิตังนะระเทเวหิ</p>	<p>มะหันตังญณะมาคะมิ มะโนสุทชัังนะมามีหัง</p>
	<p>อาจารย์กล่าวไว้ให้เสกดอกไม้ ทัตหูของตณ มีสง่าราศี สวัสดิ์มิงคล เสน่ห์เลิศล้ำ แก่คนทั้งหลาย</p>	
สา	<p>สาธังเทติระสัตตาทัง สาธะถิวียะสาเรติ</p>	<p>สาเรติอะมะตังปะทัง สาธะธัมมังนะมามีหัง</p>
	<p>ภาวนาให้มัน กันฝัังอาธรรพ์ เวทย์มนต์ทั้งหลาย ทั้งกันกระทำ มิให้ต้องกาย อิกอ้าวุชร้าย เมื่อเข้าณรงค์</p>	
ระ	<p>รัมมะตาริยะสัทธัมเม รัมเมฐาเนวะสาเปนตัง</p>	<p>รัมมาเปติสะสาวะกััง ระณะหันตังนะมามีหัง</p>
	<p>ใช้ภาวนา ป้องกันสัตว์ป่า เสือช้างกลางดง ทั้งควายและวัว กระทิงตัวยง ไม่กล้าอาจอง ตรงเข้าราวี</p>	
ถิ	<p>ถิโตโยวะระนิพพานะ ถิริงฐานังปะกาเสติ</p>	<p>ถิเรฐาเนสะสาวะโก ถิธะธัมมังนะมามีหัง</p>
	<p>บทนี้กล่าวหาญ เสกข้าวรับประทาน คงกระพันชาตรี ศัตรูหมู่ภัย ไม่ร้ายราวี เป็นสง่าราศี ไม่มีศัตรู</p>	
สัต	<p>สัทธัมมังเทสะยิตฺวานะ สะมาหิตังสะสาวะกััง</p>	<p>สัันตังนิพพานะปาปะกััง สัันตะจิตตังนะมามีหัง</p>
	<p>เมื่อจะไสยา จงได้ภาวนา ตามคาคุณครุ ป้องกันโจรร้าย ไม่มีศัตรู ที่จะมาขู่ ข่มเหงน้ำใจ</p>	
ถา	<p>ถานังนิพพานะสังขาตัง ถาเนสัคคะลิเวรัมเม</p>	<p>ถาเมนาธิคะโตมุณี ถาเปนตังตังนะมามีหัง</p>
	<p>ภาวนาหนัก เมื่อจะออกศึก สงครามใดๆ แคล้วคลาดศาสตรา ไม่มาต้องได้ คู่ครองกันภัย ได้ดีนักหนา</p>	

เท เทนโตโยสัคคะนิพพานัง
เทนตังธัมมะวะรังทานัง

เทวะมนุสสะปาณินัง
เทวะเสฏฐังนะมามิหัง

บทนี้ก็เอ็ก ใช้สำหรับเสก รูปเทียนบุปผา
บูชาพระเจ้า พุทธัมถัมมา จะมีสง่า ราศีผ่องใส

วะ วันตะราคังวันตะโทสัง
วันทิดังเทวะพรหมเมหิ

วันตะโมหังอานาสะวัง
วะรังพุทฺธังนะมามิหัง

บทนี้ดียิ่ง ใช้เสกมาลี ลีบเกล้าบไชรี
เอามาทัดหู คนดูรักใคร่ บูชาพระไชรี ย่อมเป็นมงคล

มะ มะหะตาวิริเยนาปี
มนุสสะเทวะพรหมเมหิ

มะหันทังปาระมิงอะกา
มะหิตังตั้งนะมามิหัง

เมื่อลงนาวา ขับขี่ช้างม้า ยাত্রาจรดล
หรือขึ้นเรือนใหม่ อย่าได้ลงน เสก 19 หน จะมีเดชา

นุส นุณะธัมมังปะกาเสนาโต
นุณะทุกขาธิป็นนानัง

นุทะนัตถายะปาปะกััง
นุทาปีตังนะมามิหัง

ภาวนาปน ประเสริฐเลิศล้ำ อย่าได้กังขา
ชนช้างก็ดี หรือขี่อาชา มีเดชแก่ลัวกล้า ไชยาสวัสดิ์

สา สาวะกานังนุสาเสติ
สาระธัมมังมะนุสสานัง

สาระธัมมะจะปาณินัง
สาติตังตั้งนะมามิหัง

บทนี้ดีมาก เมื่อจะกินหมาก เสก 17 ที
ทั้งแป้งน้ำมัน จวงจันทร์มาลี ทัดकरणก็ดี มีเสน่ห์ยิ่งยง

นัง นันทันโตวะระสัทธัมเม
นันทะภูเตหิเทเวหิ

นันทาเปติมะหามุณี
นันทะนิยังนะมามิหัง

บทนี้เลิศล้ำ เสกลูกประคำ สัจवालสวมองค์
ตะกรุดพิศมร 19 คาบตรง มีเดชมั่นคง ราศีผ่องใส

พุท พุชฌิตาริยะสัจจานิ
พุททะญูณะหิสัมป็นนัง

พุชฌาเปติสะเทวะกััง
พุทฺธังสัมมานะมามิหัง

ภาวนาบทนี้ เมื่อจะจรลี สูบ้านเมืองไกล
ป้องกันสรรพเหตุ เกตภัยใดๆ มีคุณยิ่งใหญ่ แก่ผู้ภาวนา

โธ โธวิตัพพังมะหาวิโร
โธวิตวาปาณินังปาปิง

โธวันโตมะละมัตตะโน
โธตักเกิ้ลสัง นะมามิหัง

บทนี้เป็นเอก สำหรับปลูกเสก เครื่องลงนามา
ประสิทธิ์ทุกอย่าง อิกทั้งมนตรา 7 ทิปัดล

กะ กะยะมาป็นนะสัตตานัง
กะเวสัพพะอะติกกันโต

กะยังหาปดินายะโก
กะยะสันตัง นะมามิหัง

บทนี้ดีล้ำค่า ใช้เสกศาสตรา อาวุธคู่ตน
นิราศผองไพร มิได้ต้องตน เสก 19 หน ตนจะอาจหาญ

กะ กะธิตเอนะสัทธัมโม
กัณเณหังวะระธัมมัง

กะตัญญาณะปะปาณินัง
กัณหาเปตังนะมามิหัง

บทนี้ภาวนา เมื่อจะเข้าหา สมณจารย์
ท่านมีเมตตา กรุณาสงสาร ส้วนมงคลการ ประเสริฐเลิศล้ำ

วา วาปีตังปะวะระธัมมัง
วาสิตังปะวะระธัมเม

วานะ โมกขาอะภิกขุณัง
วานะหานังนะมามิหัง

เข้าหาขุนนาง แม้อีกกระด้าง โอนอ่อนบัดดล
จงได้ภาวนา ท่านเมตตาตน กรุณาเลิศล้ำ อย่าแห่งแคลงใจ

ติ ติณ โณโสสัพพะปาเปหิ
ติเรนิพพานะสังขาเต

ติณ โณสัคคาปะติภูฏิตโต
ติกะญานังนะมามิหัง

ภาวนาบทนี้ เหมือนดั่งมณี หากามีได้
เจริญทุกวัน ป้องกันโรครภัย ทุกโศกฤษัย ศูนย์หายสิ้นเอย

.....

*ข้อมูลจาก วิกีซอร์ซ

*หนังสือคถาจารย์ตนมาลาจัดพิมพ์เป็นที่ระลึกในพิธีจารพระยันต์จักรพรรดิตราธิราชและพิธีพุทธาภิเษก
พระกริ่ง พระชัยวัฒน์ พระเคลือบดินเผา เนื่องในการฉลองพระชนมายุ 80 พรรษา สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ
เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์
วันพฤหัสบดี ที่ 24 เมษายน พ.ศ.2546

.....

พิช
ยามแดดแก่ๆที่ประตูแดง

